

лѣтнѣй-а си сынз Михаила, като взе кормило-то направлѣнїе-то на това възколебано царство, избра за патрїарха св. Методїа, кой-то бѣше прочѣтъ ради вѣрѣ-тѣ во време-то на нейни-тѣ гонители, и съ него свика дѣховный соборз въ Цариградз, за да се утвърди мирз въ църквѣ-тѣ. Тогава съ великѣ славѣ се повърнахѣ на църква-та икони-тѣ. Тойзи радостный слѣчай е прославленз съ съ молитвы за живы-тѣ и мъртвы-тѣ, кои-то се трѣдихѣ за истинскѣ-тѣ вѣрѣ, и съ съ напоманѣванїе на клетвы-тѣ, кои-те се въ различни времена матани на различни лжливи наѣки, кои-то е православна-та църква была длжна да отвѣе, защото е было страшно, да не помѣстѣтъ темель-а на вѣра-та. Та е извършила тѣзи жалостнѣ длжность отъ любовь къ мѣ чловѣческїй-а родз, за да спасе много хилады неѣчены, като наказа нѣколко льстителы, и въ това се угледала на св. Апостола Павла, употребивши неговы-тѣ дѣмы: „ако бы и (сами) нїи или ангелз отъ небе-то бы благовѣстилъ вамз дрѣго (евангелїе) отъ онова, кое-то ви благовѣстихмы, анатема да бѣде. Тѣи е реклъ апостола въ посланїе-то си къ мѣ Галаты-тѣ, (I, 8) описѣющи тѣтакси подирз това, какъ е отъ гонитель христовъ станалъ апостола неговъ; и азъ ти зарѣчвамъ да прочетешъ това негово писмо още еднаждѣ. Тойзи кѣчный споманъ на благочестивы-тѣ царѣе и патрїарси на православна-та църква, и таа гласна клетва, изречена противъ отпадницы-тѣ нейны отъ онова време и до днесъ